

הרב שמואל הלוי ואזנר

רב אב"ד ור"מ

זכרון-מאיר, בני-ברק

1234567

בענין הנ"ל

1234567

רש"י דגם זה לא מספיק ובעינן ידיעה ברורה מכל ד' סימני טהרה.

והיות כי הדברים נמסרים כהיום ביד מגדלי העופות שאין להם שום ידיעה בשטח זה גם אם הם שומרי תורה ומצות ומכ"ש האחרים שרחוקים מזה, א"כ דבר חמור לפנינו שמתערכים מינים שאינם בדוקים בטרתן עם המינים המקובלים, ונמכרים ונשחטים הגידולים אח"כ בתור עופות במסורה בלי להרגיש.

וגם אם ננקוט בהוראת מרן הח"ס יו"ד סי' ע"ד בענין בר אווז הבר שהרכיבו על בר אווז ביתי, ובר אווז הבר אין אוכלים מדין שלילת מסורה, והתיר הביצים והאפרוחים, הנה כל הצירופים שצירף שם הח"ס לא שייכים בדין. וכיו"ב בתשובת בית שלמה יו"ד ח"א סי' קמ"ד שמצדד כנ"ל, אבל לא רצה להקל למעשה בנולדים עצמם [מלבד הביצים] רק בצירוף הסכמת גדולי הדור, יעש"ה אריכות דבריו.

והנה הגאונים האלה מדברים עכ"פ מעופות שחסרים מסורה אבל אין פקפוק בסימנים כי נתבררו, ואעפ"כ נתקשו להתיר מכח חסרון המסורה אעפ"י שהמדובר רק בזרע הזכר ואיכא צד דו"ג, וגם צד אין חוששין לזרע האב, עיין הי' בדבריהם הק' ובשאר רוב ספרי גדולי אחרונים שדנו בזה.

כבוד ידידינו הה"ג מופלג טובא ויר"א כש"ת מוה"ר הרב חזקיהו כהן שליט"א אחדש"ת באהבה. יקרתו והקונטרס לנכון קבלתי.

הנה נתעוררתי ע"י כבודו ת"ח מופלג וממונה על בתי מטבחים של עופות, וגם בקי היטב בענין גידול העופות הטהורים באה"ק, ע"ד המכשלה שהתחילה להתפשט מאד בתקופה האחרונה שמרכיבים זע"ז מינים שונים של סוגי התרנגולים, וזה כדי לפי דבריהם לשבח המין ולערב גנים שונים כדי לזכות בשבח ממון במכירת העופות.

ונתברר למעלה מכל ספק שמינים שמרכיבים לפעמים הזכר הוא ממין תרנגול עוף שאין לנו מסורה עליו ובמשך הדורות מדקדקי ההלכה פרשו ממין זה.

והיות כי אנו נמשכים אחרי פסיקת רבינו הרמ"א ביו"ד סי' פ"ב דאין לסמוך ע"ז ואין לאכול שום עוף אלא במסורה שקבלו שהוא טהור, וכן נוהגים, ואין לשנות ע"כ.

וגם לדעת רבינו הב"י בשו"ע שלא נחית לזה, היינו בעופות שבדקנו אותם ונמצאו כל הג' סימנים של טהרה בגופם, זפק וקורקבן נקלף, ואצבע יתרה, אשר זה מספיק לשיטת רבינו משה בר יוסף היודע בפרק א"ט שמוה מוכח שאינו דורס ג"כ, אבל למעשה חשש רבינו הב"י גם לדעת

אבל נדון שלפנינו כבר כתבתי דהוא משנה חמור דנעשים הדברים ע"ד אינם בקיאים כלל, וגם הוא דבר תמידי, וכבר כתבתי בעניי בכמ"ק שאין להעמיד הנהגת הכלל על דברים של דיעבד, ובפרט לענין קדושת האכילה, ונתרבה מיום ליום שמרכיבים המינים, בלי להודע מה מרכיבים, והדברים יבואו ח"ו למכשול גדול באיסור מאכלות.

חמורה שלא להביא לשחיטת עופות רק ממקור שהוא בדוק מחשש תעוּבַת מינים, והאפרוחים גדלים רק ממין שהמסורה ברור בלי פקפוק בין מצד הזכר ובין מצד הנקבה, — והשי"ת יצילנו ממכשולים ופגיעה ח"ו בקדושת ישראל.

הנני דוש"ת ומחזיק טובה על עמדו בפרץ,

מצפה לרחמי ה',

ע"כ עלינו להתעורר ולעמוד בהשגחה

שמואל הלוי ואזנר

יחודם של ימי בין המצרים

נתתי אל לבי לחקור בענין הזמן שיש מי"ז תמוז עד ראש השנה. והנה הם ע"ב ימים כמנין חס"ד שם הוי"ה במלוי יודין, ויש בהם י' שבתות, ג' שבתים בין המצרים וז' שבתים מן שבת נחמו עד ר"ה. ומפסירין בהם ג' דפורענותא וז' דנחמתא כמ"ש בשו"ע או"ח סי' תכ"ח. ושמעתי נשם רומזין לעשר ספירות, ג' השבתות רומזין לג' ראשונות [חב"ד], וז' שבתות שאח"כ לז' תחתונות [ז' מדות] ע"כ שמעתי. ולדעתי הטעם כי נודע שבשבת הוא עליית הקדושה מה שנתברר בימי החול, ועיין בלק"ו פ' בהר (ד"ה את שבתותי, דף מא, א), ולכן לפי שימי החול הם ימים הנמוכין בשנה לכן השבת הוא גבוה יותר כיתרון האור מתוך החושך, ונודע מה שפי' הקדוש מו"ה דוב בער זצ"ל כל רודפי' השגוה בין המצרים, כי מי שרודף אחר הקדושה יכול להשיגה בין המצרים דייקא, כדמיון המלך כשהוא בדרך הוא חונה במדור אפי' שאינו לפי כבודו כל כך, ובלבד שיהא נקי מרפש וטיט הרומז לכתמי העוונות, והרב הצדיק ארי' ליבוש מלאנציט זצ"ל פירש כל ימי השמה תשבות את אשר לא שבתה בשבתתיכם בשבתכם עלי', ר"ל שיהי' להם בגלות שבתים מאירים אשר לא הי' להם בימי הבית עכ"ד הקדושים. והוא מובן עם הנ"ל כיתרון האור מן החושך דייקא, ומכ"ש בימי בין המצרים שימי החול הם ימים הנמוכין מכל השנה, בוודאי השבתים הם שבתים גבוהים יותר מכל השנה.

(אמרי יוסף)